

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715200635
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3715200635.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o mal. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., zastúpený opatrovníkom Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov W. a J., v konaní, ktoré súd začal bez návrhu o zverenie maloletého C. do náhradnej osobnej starostlivosti V. takto

r o z h o d o l :

Súd zveruje mal. C. do náhradnej osobnej starostlivosti V., t.č. bytom W., ktorý bude maloletého vychovávať zastupovať a spravovať majetok v bežných veciach namiesto rodičov.

Otec je povinný prispievať výživným na mal. C. po 80,- Eur mesačne od 1.4.2015, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám V..

Matka je povinná prispievať výživným na mal. Ľuboša po 30 % sumy životného minima nezaopatreného dieťaťa, t.j. 27,13 eur, od 1.1.2015, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám V..

Zameškané výživné z o strany matky od 1.1.2015 do 31.3.2015 vo výške 81,39 Eur súd povoľuje matke splácať v sume 6,80 eur mesačne popri bežnom výživnom až do vyrovnania, keď prvá splátka je zročná spolu s bežným výživným za nasledujúci mesiac od právoplatnosti tohto rozhodnutia, pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 4P/92/2014-14, zo dňa 12.decembra 2014 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 19CoP/2/2015-27, bol maloletý C., na základe predbežného opatrenia odovzdaný do starostlivosti V. a to až do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o úprave práv a povinností k maloletému C.i, ktoré malo byť začaté 14 dní od právoplatnosti uvedeného uznesenia buď na návrh matky, otca, alebo V., alebo kolízneho opatrovníka, alebo aj bez návrhu. Nakoľko rodičia ani V. nepodali takýto návrh, súd uznesením sp. zn. 11P/14/2015-4, zo dňa 13.februára 2015 začal konať ohľadne zverenia maloletého C. do náhradnej osobnej starostlivosti V. aj bez návrhu v zmysle § 81 ods. 1 O.S.P.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom V., výsluchom rodičov, maloletého C., oboznámením sa osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi jednak rodičov, tak isto V., oboznámením sa s rozsudkom

Okresného súdu v Považskej Bystrici OP/71/12 , ako i uznesením Okresného súdu v Považskej Bystrici a spisom 4P/92/2014 a zistil nasledovné :

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/85/00, zo dňa 6.9.2001 bolo manželstvo matky maloletého s otcom rozvedené. Na čas po rozvode bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke. Následne bolo rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici rozhodnuté o výške výživného.

Uznesením Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 4P/92/2014, zo dňa 12.decembra 2014, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 19CoP/2/2015-27, zo dňa 12. decembra 2014 bol maloletý odovzdaný do starostlivosti V.. Jednalo sa o druhu matky dieťaťa. Z odôvodnení tohto rozhodnutia mal súd za preukázané, že V. je bývalým druhom matky maloletého. Maloletý sa rozhodol bývať u V. s odôvodnením, že si s ním lepšie rozumie a je mu s ním lepšie.

Súd konštatoval uznesením, že v súčasnej dobe sú splnené všetky podmienky k tomu, aby maloletý býval u otčima, nakoľko podľa preverených skutočností matka nezvládala starostlivosť o maloletého. Otec maloletého sa o dieťa nestaral a nezaujíma, naopak vyslovil súhlas s jeho zverením do starostlivosti V.. Podľa samotného tvrdenia maloletého C. na jeho výchove sa od útleho detstva podieľal práve V. ktorého považuje za svojho otca, aj ho tak nazýva, chce zostať naďalej uňho.

Na pojednávaní uviedol V. , že súhlasí s tým, aby mu bol zverený maloletý do náhradnej osobnej starostlivosti. Odôvodnil svoj návrh tým, že bol to práve maloletý, ktorý prišiel k nemu, že nechce žiť s matkou. V prípade zverenia maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti žiadal zo strany matky výživné , resp. nežiadal výživné zo strany matky, resp. ponecháva toto rozhodnutie na úvahu súdu s tým, že otec dieťaťa začal posilať jemu 80,-Eur výživné. Ďalej uviedol, že s matkou žil v družeckom pomere, následne sa rozíšli. Maloletý sa rozhodol, že ostane bývať uňho, je mu s ním lepšie. V súčasnej dobe pracuje so zárobkom 450,- Eur mesačne ako zvärač. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Spolu s chlapcom býva v jednoizbovom byte v Považskej Bystrici. Chlapec chodí na stavebné učilište v Považskej Bystrici, pričom sa zaujíma on o jeho prospech. Matka sa o dieťa nestará, po štyroch mesiacoch sa prvýkrát ozvala. Potvrdil, že on trpí / otčim / duševnou chorobou, avšak nie takou, ktorá by mu bránila v starostlivosti o dieťa. Riadne na to užíva lieky.

Matka potvrdila, že chlapec býva u otčima, avšak uviedla, že s týmto nesúhlasí. Naopak uviedla, že keďže ani otec nemá možnosť sa o dieťa starať, navrhla, aby dieťa bolo radšej umiestnené do iného zaopatrovacieho zariadenia, napr. detského domova a podobne. Žije v rodinnom dome v Lysej pod Makytou so svojou dcérou. Poukázala na zlý zdravotný stav V. s tým, že tento nie je schopný z dôvodu zdravotného stavu zvládnuť výchovu maloletého chlapca. zároveň poukázala na závery znaleckého posudku v inom konaní, kde sa s V. súdia na tunajšom súde ohľadne starostlivosti o iné ich spoločné dieťa, z ktorého je zrejmé, že tento sa nemôže starať o dieťa, ale jednalo sa o iné dieťa, ako maloletého C. Tieto okolnosti V. rozptýlil pred súdom tým, že predložil súdu doklad - lekársku správu MUDr. Boženy Hesovej, z ktorej správy mal súd za preukázané, že sa jedná o ošetrujúcu lekársku V., z ktorej správy jednoznačne mohol súd konštatovať, že zdravotný stav otca, resp. zdravotný stav V. je taký, že tento je schopný sa v plnom rozsahu starať o maloletého.

Súd vypočul aj maloletého C., ktorý uviedol, že rozumie presne tomu, o čo sa jedná. Uviedol, že matka ho neustále urážala, ponižovala a rozprávala mu aj s jej priateľom skutočnosti, ktoré ho ponižovali a preto sa rozhodol bývať u, z jeho pohľadu otca V.. Vie, že sa nejedná o biologického otca, ale od samotného útleho veku, od jedného roka ho vychovával a preto ho nazýva otcom. Rozumejú si spolu, učia sa spolu, nemajú žiadne problémy. Chodí do prvého ročníka strednej odbornej školy. Má svoju posteľ v obývačke, plánujú spolu s otčimom zakúpiť chalupu. Podľa jeho názoru otčim nemá žiadne psychické problémy a riadne sa o neho stará.

Matka dodala, že v súčasnej dobe má ešte jednu vyživovaciu povinnosť, na ktorú platí otec 60,-Eur mesačne. Pracuje s príjmom 360,- Eur. Má hypotéku, mesačne 80,- Eur. Momentálne je

praceneschopná. Ročne platí za bývanie 800,-Eur na palivo. O syna sa zaujíma prostredníctvom telefónu s tým, že volá majstrovi.

Otec má taktiež ešte jednu vyživovaciu povinnosť k dieťaťu s matkou maloletého L.L.a, na ktorého platí 60,- Eur. V škole mal. C. platí poplatky. Jedná sa o nepravidelné platby. Chlapec sa s matkou nestretáva, nakoľko matka o neho neprejavuje záujem. V prípade, že syn by bol zverený však do jeho náhradnej osobnej starostlivosti, nebránil by matke v styku s maloletým.

Opatrovník uviedol, že otčim má vytvorené všetky podmienky preto, aby sa mohol o mal. C. starať. S C. sa rozprávali, vykonali podrobné šetrenie, tento chce byť u otčima, je mu tam dobre. Preto doporučujú zveriť maloletého do starostlivosti otčima a určiť primerané výživné.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba, s trvalým pobytom na území SR, ktorá má schopnosti na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života, života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1/ nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom, alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do toho času, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností, majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Z vykonaného dokazovania ma súd za preukázané, že v súčasnej dobe maloletý bol zverený, resp. bolo nariadené odovzdanie maloletého do starostlivosti V., jeho otčima, bývalého druha matky dieťaťa. V uvedenom uznesení je uvedený presný dôvod, z akých dôvodov súd takto rozhodol. V súčasnej dobe začal súd konanie bez návrhu, pričom v konaní mal súd za preukázané, že maloletý jednoznačne chce i naďalej zotrvať bývať u V.. V. má všetky zákonné predpoklady k tomu, aby sa o dieťa staral. Tvrdenia matky o zdravotnom stave V., teda, že tento je taký, že sa nemôže starať o dieťa sa nepotvrdilo. Naopak súd mal dostatočne preukázané správou MUDr.Boženy Hesovej, že tento je aj po zdravotnej stránke sa o dieťa starať. Na základe všetkých skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že je aj zarážajúce tvrdenie matky, že chce vlastné dieťa dať radšej do starostlivosti štátnej organizácii, detskému domovu a podobne, ako človeku, ktorého má maloletý Ľuboš rád, ku ktorému má vytvorené hlboké citové väzby, čo sám prezentoval na pojednávaní vo svojej výpovedi. Na základe týchto skutočností potom skutočne súd nemal dôvod, aby maloletého nezveril do náhradnej starostlivosti práve V., ktorého maloletý považuje za svojho otca, i keď vie, že sa nejedná o biologického otca, doslova uviedol, že od jedného roka ho vychováva, považuje ho za otca a má k nemu vytvorený hlboký a citový vzťah. Naopak uviedol, že u matky mu nie je dobre, nemá rád druha matky, nerozumejú si spolu a v domácnosti matky dochádzalo k neustálym potýčkam medzi ním matkou alebo poprípade matkiným druhom. Jednoznačne súd dospel k záveru, že aj vzhľadom na judikatúru Európskej únie súd potom musí brať do úvahy aj samotnú vôľu maloletého, o ktorom rozhoduje. Tento povedal, že chce bývať u otčima, s ktorým mu je dobre, rozumejú si. Na základe tohto potom súd rešpektoval vôľu maloletého a rozhodol tak, ako je uvedené. Čo sa týka výživného, dobrovoľne otec dieťaťa začal poskytovať výživné V. vo výške 80,- Eur, teda suma, ktorá bola určená. Tento väčšie výživné zo strany otca nežiadal. Čo sa týka matky, súd upravil výživné matke v sume rovnajúcej sa 30% sumy životného minima nezaopatreného dieťaťa z pohľadu toho, že v súčasnej dobe je finančná situácia matky taká, že väčšie výživné nemôže zvládnuť. Výživné súd určil od 1.1.2015, nakoľko za toto obdobie matka výživné neplatila a zameškané výživné od 1.1.2015 do 31.3.2015 v celkovej výške 81,39 Eur súd povolil matke v zmysle § 160 ods. 1 splácať v primeraných mesačných splátkach. Na základe všetkých uvedených skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.